

Redakční editorial

Časopis *Mezinárodní vztahy* je již od svého založení v roce 1966 úzce provázán se stejnojmennou vědeckou disciplínou, ale i s širším politickým a mocenským kontextem. První tři ročníky *Mezinárodních vztahů* lze chápat metaforicky jako jaro československých mezinárodních vztahů. Tehdejší redakce, dobře obeznámená s teoretickým kontextem mezinárodních vztahů jako svébytné vědecké disciplíny, měla ambici vykládat tehdejší mezinárodní situaci z československého úhlu pohledu (Redakce 1966; viz též Beneš 2016: 5). Stržení železné opony po dvou dekadách ve službě monotónní ideologie otevřelo nové obzory a *Mezinárodní vztahy* začaly praktikovat anonymní recenzní řízení a rovněž reflektovat kvalitu teoreticko-metodologického ukotvení jednotlivých publikací. Tyto kroky udělaly z *Mezinárodních vztahů* uznávané fórum českého i slovenského výzkumu v oblasti mezinárodních vztahů a příbuzných oborů.

Navzdory právoplatně vydobytému postavení vlajkové lodi českých a slovenských mezinárodních vztahů se výzkumníci a výzkumnice z našeho jazykového prostředí, kteří mohou *Mezinárodní vztahy* plnit kvalitním obsahem, často snaží svou nejkvalitnější produkci publikovat v jiných jazycích. Ne nadarmo je v České republice publikace v nečeském impaktovaném časopise chápána, a často i materiálně odměňována, jako známka kvalitního výzkumu. Tato situace odráží stav v globální disciplíně mezinárodních vztahů, jejíž standardy nikdy nebyly, nejsou a pravděpodobně ani nebudou vznikat v česko-slovenském jazykovém prostředí. Podobně také nelze očekávat, že se v těchto jazycích bude odehrávat komunikace ve vynikajícím výzkumu v našem oboru.

Toto první číslo padesátého třetího ročníku *Mezinárodních vztahů* bere výše popsané mocenské rozvržení vážně a snaží se na něj reagovat přijetím angličtiny do svého obsahu i názvu. Ano, v *Mezinárodních vztazích / Czech Journal of International Relations* již budete moci publikovat i v angličtině. Pokud chceme oslovit co nejširší vědeckou i odbornou komunitu a stát se mezinárodně relevantní, pak se internacionalizace jeví jako nezbytný krok. To však neznamená, že by redakce, která za zmíněné změny odpovídá, chtěla na svůj rodný jazyk rezignovat. Poslání spolutvůrce terminologie v česko-slovenském jazykovém prostředí časopisu zůstane, protože jednotlivá čísla budou buďto v češtině a slovenštině, nebo v angličtině, a to v závislosti na nabídce odpovídajících rukopisů. Redakce navíc hodlá aktivně vstoupit do českého akademického prostředí formou seminářů se studenty doktorských programů mezinárodních vztahů a příbuzných oborů, aby přispěla k rozvoji schopností publikovat texty (nejen) v našem časopise.

Změny v koncepci časopisu se projevují i na jeho obálce, která prošla kosmetickými úpravami. Nové je i rozvržení rubrik, které nyní rozlišuje dvě základní kategorie: výzkumný článek a knižní recenzi. Výzkumné články se mohou pohybovat výlučně na rovině odborné literatury, uskutečňovat teoreticky a/nebo metodologicky ukotvenou empirickou analýzu, rozebrat určitý teoretický koncept nebo představovat málo známé primární zdroje. Každý článek však musí většinu oponentů či oponentek přesvědčit, aby jej doporučili k publikaci. Podoba výzkumného článku je tedy rámcově definována požadavky oboustranně anonymního recenzního řízení a standardy akademického psaní v našem oboru. Přínejmenším u článků zpracovaných v jiném jazyce než nadcházející tištěné číslo počítáme s možností, že budou nejdříve zveřejněny online a až posléze tiskem.

Charakter recenzí zůstává zachován, jen v současnosti přijímáme k publikaci i recenze v angličtině. Nová redakce, která vznikla se začátkem roku 2018, si od těchto změn slibuje posílení českého (a slovenského) hlasu v globálních akademických debatách, stejně jako získání kvalitních zahraničních autorů a autorek. Výhledově by pak tyto změny měly přispět ke zvyšování odborné prestiže časopisu doma i v zahraničí.

Číslo, které právě držíte v ruce, sestává ze tří výzkumných článků a tří knižních recenzí. V prvním článku představují Tomáš Kaválek a Tomáš Šmíd analýzu kurdské otázky v Turecku v letech 2009 až 2011 a zkoumají, jestli takzvané kurdské otevírání vykazovalo znaky zralosti pro politické řešení. Ve druhém článku pak Tereza Marošková pojednává o rozšiřování Evropské unie jako nástroji transformace srbsko-kosovského konfliktu. Ve třetím článku se Stanislav Myšička zamýšlí nad lidovým nacionalismem v čínské zahraniční politice. V první recenzi posuzuje Monika Brusenbauch Meislová knihu Nialla Fergusona pojednávající o neobyčejném příběhu britského impéria. V druhé recenzi se Radka Havlová věnuje knize uspořádané Ondřejem Beránkem a Bronislavem Ostřanským, která představuje takzvaný Islámský stát jako aktéra současných mezinárodních vztahů. Konečně ve třetí recenzi se Jan Němec zabývá knihou Petra Kanioka, která zkoumá kolektivní spolupráci národních parlamentů při jejich kontrole legislativy přijímané institucemi EU.

Přejeme příjemné čtení a věříme ve vaši přízeň a podporu.

Literatura

- Redakce (1966): Úvodem. *Mezinárodní vztahy*, Vol. 1, No. 1, s. 3, <<https://mv.iir.cz/article/view/437/449>>.
- Beneš, Vít (2016): Editorial. *Mezinárodní vztahy*, Vol. 51, No. 1, s. 5, <<https://mv.iir.cz/article/view/1334/1382>>.